

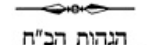
כד:

תורה אור

אלו הן הלוקין פרק שלישי מכות

מסורת הש"ס

(6) וכלקוט איתא משחק וכו' בע"מ, (7) נדרים נ, (8) זיל משחק, (9) נע"י הגי' ה' יחמנו אמנ, (10) זיל נדרים שמיז מתיס]

הנהגות הב"ח (6) חוב' ד"ה נלויה ימי בעולם הזה קודם גאולה וכו' דקאמר התם עמדין וכו' ברמזות ירושלים ר"ט:

1. ובכנס המושבן יודידו אתו הלוחם ובחנתו המושבן יקוטו אתו הלוחם והזר הקרב ימות; במכור א גא ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הבכור את זכריה בן ירמיהו ישיעיהו ה ב 3. לכן בגללכם ציון שדה תחרש וירושלם עיון תהיה זהר הבית לקמות יצא: מיכה ג יב 4. כה אמר יי צבאות עד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלם ואיש משענתו בידו מרב ימים: זכריה ה ד

באוריה כתיב זכן בגללכם ציון שדה תחרש. וקשה דהא ככל המקרא לא מנינו פסוק זה מנבואתו של אוריה כי אם נבואתו של מיכה המורשתי ויש לומר דקמין אהא דאימא נספר ירמיה (לה) שנתנבא ירמיה על פורענות ונתקננו הכהנים והנביאים להרגו מפני שהיה מדבר פורענות ואמרו להם שהשים אין לנו מסכימין שהרי מיכה דיבר מפורענות ולא נהרג וגם אוריה וגו' משמע שדבר אוריה כמו מיכה ומה פורענות דבר מיכה הוא קרא זה והיו כמו שדבר אוריה אבל קשה מנגן דאומה נבואה דכתיב עוד ישבו זקנים וזקנות ברמזות היא לעולם הנא דלמא היא בעולם (6) קודם גאולה וי"ל דממה שהיא אמר נפסח שני (פסחים דף סח.) ניחא דקאמר עמדיס (9) מתים שמיז) דכתיב עוד ישבו זקנים וזקנות ברמזות וילכו על משענותם ועל אלישע שהמיה המת כתיב משענתו וגמרינן משענת דהאי קרא ממשענת דאלישע מה להלן היתה המת אף כהן מחיים הממים וא"כ ע"כ האי גאולה נעמיד לנא שהרי עבר בית ראשון ובית שני שלא היתה מחיים הממים וימא הכל והשם זכנו לראות משיח אמנ:

כאש ולא נבכה אמר להן לכה אני (6) מצחק ומה לעוברי רצונו כך לעושי רצונו על אחת כמה וכמה שוב פעם אחת היו עולין לירושלים כיון שהגיעו להר הצופים קרעו בגדיהם כיון שהגיעו להר הבית ראו שועל שיצא מבית קדשי הקדשים התחילו הן בוכין ור"ע (7) מצחק אמרו לו מפני מה אתה מצחק אמר להם מפני מה אתם בוכים אמרו לו מקום שכתוב בו יהודר הקרב יומת ועכשיו שועלים הלכו בו ולא נבכה אמר להן לכה אני מצחק דכתיב (8) ואעידה לי עדים נאמנים את אוריה הכהן ואת זכריה בן ירמיהו וכו' מה ענין אוריה אצל זכריה אוריה במקדש ראשון וזכריה במקדש שני אלא תלה הכתוב נבואתו של זכריה ציון שדה תחרש (וגו') בזכריה כתיב יעוד ישבו זקנים וזקנות ברחבות ירושלים עד שלא נתקיימה נבואתו זקנות שישבו זקנים וזקנות נבואתו של אוריה עכשיו שנתקיימה נבואתו של אוריה בידוע שנבואתו של זכריה מתקיימת בלשון הזה אמרו לו עקיבא נחמתנו עקיבא נחמתנו:

הדרן עלך אלו הן הלוקין וסליקא לה מסכת מכות

אחר השלמת המסכתא יאמר זה ויועיל לזכרון בעזרת השם יתברך

הדרן עלך מסכת מכות והדרן עלך. דעתן עלך מסכת מכות ודעתך עלך. לא נתנשי מינך מסכת מכות ולא תתנשי מינן לא בעלמא הדין ולא בעלמא דאתי: יאמר כן שלשה פעמים ואחר כך יאמר: יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אמנותנו בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא. חגיגא בר פפא רמי בר פפא נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרם בר פפא רכיש בר פפא טורחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית ישראל. ונהיה כלנו אנהו ונאצאניו ונאצאי עמך בית ישראל כלנו יודעי שמך ולומדי תורתך: מאובי תחבמני מצותיך כי לעולם היא לי: יהי לבי תמים בחקך למען לא אבוש: לעולם לא אשכח פקודיך כי במ חיייתי: ברוך אתה יי למדני חקך: אמנ אמנ אמנ סלה ועד: מודים אנהו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו ששמת חלקנו מיושבי בית המדרש ולא שמת חלקנו מיושבי קרנות. שאנו משפיעים והם משפיעים. אנו משפיעים לדברי תורה והם משפיעים לדברים בטלים. אנו עמלים והם עמלים. אנו עמלים ומקבלים שכר והם עמלים ואינן מקבלים שכר. אנו רצים והם רצים. אנו רצים לחיי העולם הבא והם רצים לבאר שחת. שנאמר ואתה אלהים תורידם לבאר שחת אנשי דמים ומרמה לא יחצו ימיהם ואני אבטח בך:

יהי רצון מלפניך יי אלהי כשם שעזרתני לסיים מסכת מכות כן תעזורני להתחיל מסכתות וספרים אחרים ולסייםם ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך באהבה. וזכות כל התנאים ואמוראים ותלמידי חכמים יעמוד לי ולזרעי שלא תמוש התורה מפי ורעי ורעי זרע עד עולם. ותתקיים בי בהתהלך תנחה אותך בשבבך תשמר עליך והקיצות היא תשיחך. כי בי ירבו ימיך ויוסיפו לך שנות חיים: אורך ימים בימנה בשמאלה עשר וכבוד: יי עוז לעמו יתן יי יברך את עמו בשלום:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא דהוא עתיד לאתחדתא, ולאחיא מתיא, ולאסקא לחיי עלמא, ולמבנא קרתא ירושלים, ולשכלל היכליה בגוה, ולמעקר פולחנא נוכראה מארעא, ולאחבא פולחנא דשמיא לאתריה, וימליך קודשא בריך הוא במלכותיה ויקריה, ויצמח פרקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל בעגלא ובזמן קריב, ואמרו אמנ. יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי. יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתגדר ויתעלה ויתהלל שמה דקדשא בריך הוא. לעלא מן כל ברכתא ושירתא תשבחתא ונחמתא דאמירן בעלמא, ואמרו אמנ: על ישראל ועל רבנן, ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון, ועל כל מאן דעסקין באורייתא. די באתרא (קדישא) הדין ודי בקל אתר ואתר, יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחיי אריכי ומווני ריחוי ופרקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמנ: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל, ואמרו אמנ: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמנ:

(*)[פי] הגון על זה מנלל בס' החיים שחיגר אחי הגאון מהר"ל מפראג בס' זכות מ"א פיג' (**)[נסיונא] וסוף משנת הרמ"א ו"ל נסוף י"ט כ"ק כמוי רמוס על הזכרת שמות הללון: